

Een kacheltje voor kleinbehuisden

VERWARMING

In Zeilen 10-1997 publiceerden we een uitgebreide artikel over bootverwarming. Peter van der Wal kwam tot de conclusie dat voor werkelijk kleinbehuisden geen echt goede suggesties waren gegeven. Hierbij zijn oplossing.

De specificaties uit het artikel van Klaas Jan Hoeve doorbladerend blijkt de Wallas 1300 de zuinigste kachel. De startstroom is gedurende enige minuten 3 ampère. Daarna is het stroomverbruik voor de elektronica en de ventilator slechts 300 mA. Dit is absoluut erg weinig.

De plaatsing valt niet mee. Ik bevaar een Kolibri 560. Kleiner kan dus niet. De bakskist is dan de enige plaats die in aanmerking komt. Ik wil geen woonruimte offeren. De Wallas 1300 is vrij smal en wordt tegen de wand van de kuip bevestigd. Bij de metaalhandel bestel ik een aluminium koker van 10 x 10 cm. Deze sluit keurig aan bij de uitblaasopening van de kachel. De lengte van deze koker bedraagt ongeveer 20 cm. Voor het gat komt een scharnierend klepje. Deze klep dient als warmteregeling à la automobiel.

De rookgasafvoer gaat via een enkelvoudige RVS flexibele buis. Eigenlijk behoort deze kachel met een dubbelwandige buis te zijn uitgerust, zodat in- en uitvoer aan dezelfde windkant zitten. Het kacheltje waait dan beslist niet uit. Ik heb geen ruimte voor een dubbele slang, die twee keer zo dik en minstens twee keer zo duur is. Om nog maar te zwijgen over de prijs van de dubbele spiegel-doorvoer. Ook bij zeer krachtige wind blijft de kachel perfect en schoon branden. Een dubbele slang blijft overigens wel een aanrader. Het is handig een beetje overtollige warmte naar de bakskist af te voeren waar nat schoei-sel meteen goed kan drogen.

Het brandstoftankje is een verhaal apart. De voorraad tanks die de leverancier aanbiedt zijn 5 of 10 liter en dus veel te groot. Bij een autosloperij kocht ik drie kunststof koelvloestoftankjes voor vijf gulden. Het zijn polypropyleen of polyethyleen tankjes, uitstekend bestand tegen petroleum voor langere tijd. Er kan één liter in.

Samen met de blikken soep gewoon een liter lampolie meenemen en er is voor 8 uur warmte aan boord. Genoeg voor een koud weekend. En geen gesjouw met grote containers, die ik aan boord toch niet kwijt kan. Bovendien is lampolie overal verkrijgbaar! Leveranciers zien niet graag dat men lampolie verstoekt. Maar de 'goedgekeurde' brandstof is nogal wat duurder. Lampolie is een aardoliedestillaat dat volkomen rookloos verbrandt. Een niet verbrandbaar residu is vrijwel uitgesloten.

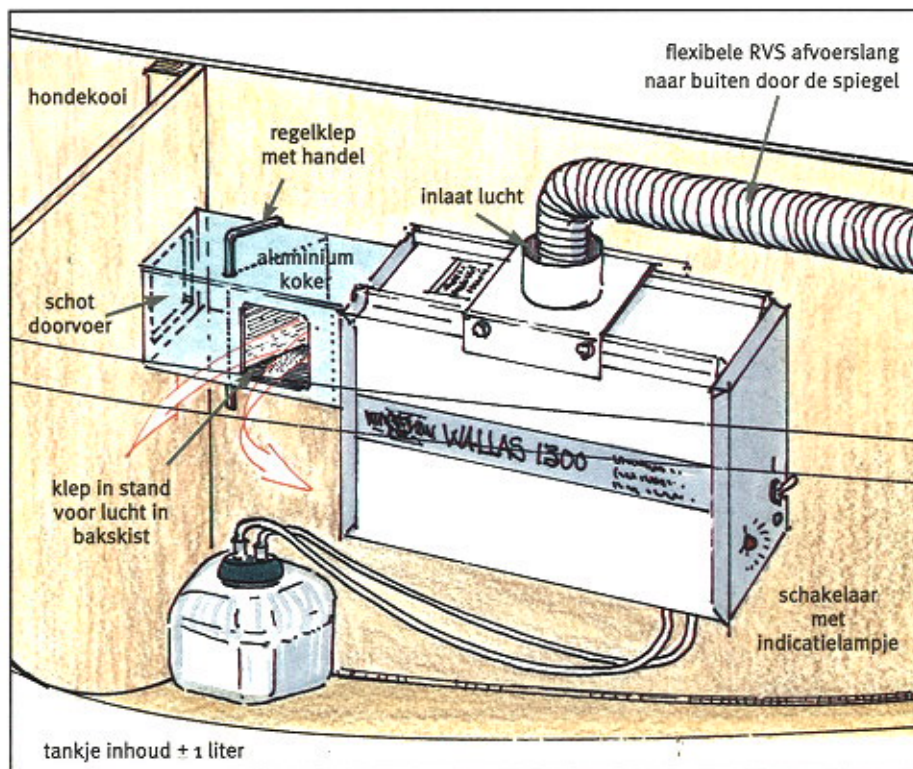
Het door mij gebruikte tankje is asymmetrisch, waardoor het perfect in de ronding van de romp past. De dop bezit twee doorvoeren, waar de meegeleverde aanvoer- en retourleiding perfect

doorheen passen.

De kachel aan boord van mijn Kolibri is compromisloos maatwerk! Een minimum aan ruimte, een minimale investering, het laagst haal-

bare stroomgebruik. Nu alleen nog een stangetje om het regelklepje van binnenuit te kunnen bedienen...

Peter van der Wal

ILLUSTRATIE: FRED LICHT

Fokroller en stormfok

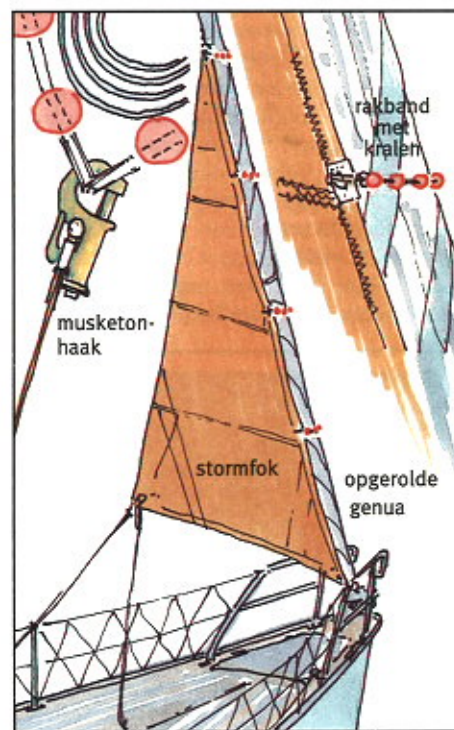
TIP

Een fokroller kan een voorzeil ongeveer één-derde inrollen. Een genua tot fokformaat enzovoorts. Verder ingerold gaan de aandewindse eigenschappen van het zeil snel verloren. Voor het aan de wind zeilen in zwaar weer is een stormfok nog steeds het aangewezen zeil. Bijkomend voordeel is dat de kostbare rolfoeken niet slijten in zwaar weer. Er is wel een praktisch probleem. Het is vaak niet meer mogelijk om het 'vorige' zeil in zwaar weer uit de groef, van de trommel en onderdeks te krijgen. De stormfok moet dus gehesen worden als er nog een zeil op de roller zit. Als er nog een val over is, kan het zeil vliegend gehesen worden. Voor de aandewindse eigenschappen is dat niet bevorderlijk. De oplossing voor dit probleem werd afgekeken van de manier waarop het grootzeil van een platbodem langs de mast schuift, met rakbanden en kralen.

In het voorlijk van de stormfok komen ogen; drie, vier of op een groter schip vijf stuks. De rakband wordt gemaakt van de kleinste maat relingdraad. De omtrek van het opgerolde voorzeil plus 25 procent is doorgaans voldoende. Voor het persen van het kousje worden pakweg tien ronde kralen met een diameter van 3 à 4 centimeter rond de draad aangebracht. Er zijn houten en kunststof kralen in de handel. Kunststof heeft hier de voorkeur. De rakband wordt gesloten met een kleine musketon-sluiting. Bij het passen en meten moet u wel rekening houden met de dikte van de kralen, de lengte van de musketon en van de kous-ogen. Het is verstandig de kousjes goed af te tapen. Dit voorkomt

immers slijtage aan het opgerolde zeil.

KJH

ILLUSTRATIE: FRED LICHT